

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4C/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616200364
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1616200364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeneY., proti žalovanej J. o zaplatenie 1 981 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 1 430 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1 430 € od 7.9.2014 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,38 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 15.1.2016 doručila žalobkyňa tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 1 981 € s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z uvedenej sumy od 7.9.2014 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 26.3.2014 uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytla úver vo výške 1 450 €, za úrok vo výške 290 €, pričom za poskytnutie úveru si účtovala servisný poplatok vo výške 261 €. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku vo výške 2 001 € uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to prvých 3 mesačných splátkach vo výške 7,25 € (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 197,93 € (istina vo výške 73,26 %, úrok vo výške 13,55 %, servisný poplatok vo výške 13,19 % z každej jednotlivéj splátky). Žalovaná do podania žaloby zaplatila na úver celkovo 20 €, ktorú sumu uhradila dňa 15.4.2014. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobkyňa jej oznámila stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 19.8.2014 žalobkyňa upozornila žalovanú na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.4.2015 žalobkyňa oznámila žalovanej, že celý dlh sa stal splatným dňa 6.9.2014. Po zosplatnení úveru už žalobkyňa neeviduje žiadnu úhradu. Ku dňu podania žaloby tak činí dlžná čiastka sumu 1981 €.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v zmluve o úvere nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukazovala na to, že plnenie na základe vyššie uvedeného úveru bolo poskytnuté v hotovosti, v zmluve ani v iných dokladoch nebolo uvedené číslo účtu a ostatné identifikačné údaje k platbe, podľa zvyklostí oprávneného pre jednotlivé splátky chodila pani osobne,

platili sa v hotovosti. Nevedela z akého dôvodu „poverená pani“ prišla iba po prvú splátku a viac ju nekontaktovala. Mala za to, že žalobkyni neprináležia ani úroky z omeškania, ktoré si uplatňuje, keďže jej zavinením neboli splátky uhrádzané. Ďalej uviedla, že je rozvedená samoživiteľka, má školopovinné dieťa a plnoletú dcéru s dieťaťom a nie je v takej finančnej kondícii, aby celý dlh vyrovnala naraz. Žiadala preto, aby jej súd povolil dlh splácať v 100 € mesačných splátkach.

3. Súd nariadil vo veci pojednávanie na termín 10.7.2020, na ktorý predvolal strany sporu. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili a svoju neprítomnosť nijako neospravedlnili. Predvolanie na pojednávanie prítom bolo právnenému zástupcovi žalobkyne riadne doručené dňa 25.5.2020. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené s uplatnením fikcie doručenia dňa 17.6.2020, svoju neprítomnosť taktiež neospravedlnila. Vychádzajúc z uvedeného, súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014 uzavretej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 1 450 € za úrok vo výške 290 €, pričom si zaúčtovala aj servisný poplatok 261 €. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobkyni spolu sumu vo výške 2 001 € v 13-tich mesačných splátkach, pričom prvé 3 sa dohodli vo výške 7,25 € a ostatných 10 vo výške 197,93 €, a to s dátumom splatnosti prvej splátky 10-teho dňa po uzavretí zmluvy a ďalších splátok k 30-temu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bolo dojednané, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pričom za poskytnutie úveru si žalobkyňa zaúčtovala servisný poplatok vo výške 18 % z istiny. V predtlačí zmluvy bola uvedená RPMN vo výške 67,70 %. Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 46,30 %. V zmysle zmluvy bola žalobkyňa oprávnená žiadať od žalovanej vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa strany písomne nedohodnú inak.

5. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky, z obsahu ktorých súd zistil, že termín poslednej splátky, t.j. konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 370. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru sa stanovila od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Obchodné podmienky obsahovali aj dojednanie o oprávnení veriteľa žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške.

6. Z predloženej Predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 19.8.2014 súd zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením splátok úveru a žalobkyňa ju vyzvala na zaplatenie dlhu do 5 dní od doručenia výzvy. Zároveň ju upozornila na to, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude od nej žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z predloženej písomnosti žalobkyne označenej ako „Oznámenie o zosplatení úveru“ zo dňa 15.4.2015 súd zistil, že žalobkyňa zosplatnila úver ku dňu 6.9.2014 z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním úveru. Oznámenie o zosplatení úveru ako aj predžalobnú upomienku žalobkyňa doručovala žalovanej prostredníctvom pošty.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a/ a b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. V prejednávanej veci mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytla žalovanej úver vo výške 1 450 € za úrok vo výške 290 €, pričom si účtovala aj servisný poplatok vo výške 261 €. Prevzatie peňažných prostriedkov v hotovosti potvrdila žalovaná podpisom na zmluve. Zmluva o úvere má formulárový charakter (ide o vopred pripravené tlačivo) s nemožnosťou zmeny jeho obsahu s výnimkou uvedenia identifikačných údajov zmluvných strán, sumy úveru a podmienok jeho splácania. Formulárový charakter majú aj Obchodné podmienky, ktoré sú imanentnou súčasťou zmluvy o úvere.

20. Keďže sa žalovaná s platením pravidelných mesačných splátok úveru dostala do omeškania, žalobkyňa dôvodne s poukazom na bod 1 Obchodných podmienok po márnej výzve na úhradu dlžnej sumy zosplatnila úver ku dňu 6.9.2014 a požadovala jeho vrátenie. Súd pritom vychádzal z tvrdenia žalobkyne, že žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila na úver len sumu 20 €, nakoľko toto skutkové tvrdenie nebolo v spore žalovanou popreté.

21. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností,

že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobkyne a žalovanej založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností zmluvných strán). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim ZoSÚ, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o. i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a/ ZoSÚ postavenie spotrebiteľa, keďže nebolo v konaní preukázané (a ani samotnou žalobkyňou tvrdené), že úver bol žalovanej poskytnutý na účel zamestnania, povolania, resp. podnikateľskú činnosť a žalobkyňa má s poukazom na § 2 písm. b/ ZoSÚ postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupovala ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich určuje ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Zmluva totiž neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ.). V danom prípade je len v Obchodných podmienkach uvedené, že termínom poslednej splátky úveru, t.j. konečnou splatnosťou úveru je 370. deň po uzatvorení zmluvy. Konečná splatnosť úveru však musí byť určená konkrétnym dátumom (dňom, mesiacom a rokom). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy, alebo od počtu splátok. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (k tomu porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31.7.2018 sp. zn. 11Co 160/2018, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 2.8.2017 sp. zn. 24Co/176/2016). Súd v tejto spojitosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.5.2017 sp. zn. 13Co 108/2017, v ktorého dôvodoch sa ohľadom termínu konečnej splatnosti úveru uvádza, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver, preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve špecifikoval konečnú splatnosť úveru konkrétnym dátumom. Vzhľadom na absenciu uvedenej náležitosti v úverovej zmluve súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

23. Keďže žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 1 450 € a žalovaná naň zaplatila celkovo sumu 20 €, žalobkyňa má vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1 430 €. Vo zvyšnej časti istiny s príslušenstvom súd žalobu zamietol.

24. Nakoľko je žalovaná v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobkyňi aj úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1 430 € od 7.9.2014 až do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 7.9.2014 (prvý deň omeškania žalovanej s dlžnou sumou, t.j. deň nasledujúci po zosplatnení dlžnej sumy) predstavovala 0,15 % ročne. Žalobkyňi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne. Argumentáciu žalovanej, že zmluva neobsahovala údaj o bankovom účte žalobkyne a ostatných identifikačných údajoch k platbe, a preto sama žalobkyňa zavinila jej omeškanie so splácaním úveru, súd vyhodnotil ako neopodstatnenú už z toho dôvodu, že v zmluve o úvere je uvedené bankové spojenie na žalobkyňu a aj číslo úverovej zmluvy, takže žalovaná mala k dispozícii údaje potrebné na realizáciu platieb na bankový účet žalobkyne. Taktiež jej nič nebránilo, aby v prípade nejasností žalobkyňu za týmto účelom kontaktovala. Žalovaná však na úver nič nezaplatila ani po doručení predžalobnej upomienky, v ktorej jej žalobkyňa výslovne uviedla, že dlžnú sumu má zaplatiť na tam uvedené číslo bankového

účtu (zhodné s číslom účtu na zmluve) s použitím variabilného symbolu predstavujúceho číslo úverovej zmluvy.

25. Súd nepovolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 100 mesačne, nakoľko lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že žalovaná má pravidelne hrubý príjem okolo 1700 € mesačne, niekedy aj vyšší. Žalovaná tvrdila, že má školopovinné dieťa a že nie je v takej finančnej kondícii, aby dlh zaplatila naraz. Toto svoje tvrdenie však nijako nepreukázala. Súd jej zaslal predvolanie na pojednávanie, ako aj výzvu spolu s tlačivom na zdokladovanie pomerov na adresu, ktorú uviedla vo vyjadrení k žalobe. Zásielku však neprevzala v odbernej lehote, pojednávania sa nezúčastnila a svoje pomery nezdokladovala. Súd taktiež zohľadnil, že žalovaná na úver zaplatila len 20 € a to v roku 2014. Nič nezaplatila ani po doručení žaloby v auguste 2019. Súd jej preto uložil povinnosť zaplatiť dlžnú sumu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1 981 €, pričom žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 1 430 €, t.j. 72,19 % a žalovaná v časti 551 € t.j. 27,81 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 44,38 % (72,19 - 27,81). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).